

Hanna

Bidrag från Judy Breneman
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-01-28

I samspel med Gud, den Suveräne ...

Hanna, I samspel med Gud, den Suveräne När Hanna födde Samuel var det en avgörande tidpunkt i Israels historia. Samuel blev Israels allra sista domare. Ca 300 år av Israels historia, då folket leddes av domare, markerades av politisk, moralisk och andlig anarki och förfall. Denna tid präglade till och med överprästen Elis söner vilka helt hade vänt sig bort från Gud och använt sitt prästämbete för egen vinning och otukt. Precis när det verkade som om landet Israel skulle falla samman grep Gud in och som svar på den gudfruktiga Hannas bön, gav Han Samuel till henne och landet. Samuel fick inte bara se, utan också delta i inrättandet av den kungadynasti som Gud hade lovat som en del av Hans försonande plan. Samuel var Israels första profet och smorde de två första kungarna, Saul och David. Samuel var en av tre som nämns i Skriften som åtskiljdes vid födseln för att leva, inte bara en del av sitt liv, utan alla sina dagar, som en Nasir, en som användes helt i Guds tjänst (de andra två var Simson och Johannes Döparen). Som så ofta är fallet när Gud har någon i åtanke för en speciell uppgift, fanns det en mycket viktig person i bakgrunden som var engagerad i processen att forma det livet. Det var en minst lika viktig uppgift. I Samuels fall var det i första hand hans mor. Som flera av kvinnorna som gestaltas i GT var Hanna barnlös och för var och en av dem var det en förbannelse. På grund av att det var viktigt för en hebreisk man att hans släkt inte dog ut behövde han en son. Hans frus oförmåga att bli med barn ansågs som en förbannelse. Rakel, Jakobs andra fru men hans första kärlek, krävde oförsäkamt och orealistiskt att han skulle ge henne ett barn. Både Sara och Rakel gav sina män en tjänstekvinna för att föda ett barn i deras ställe. Familjegrälen bara intensifierades! I texten får vi inte veta hur Peninna, Hannas konkurrent, trädde in i hemmet. Att det blev till ett miserabelt förhållande på flera håll är dock självklart. Hur hade det varit att leva i Hannas värld? Det fanns barn kring hennes fötter, barn som fötts av en annan kvinna och avlats av hennes egen man, Elkana. Även om modern till dessa barn, Peninna, var välsignad genom dem, var hon bittert avundsjuk på grund av att Elkana tyckte mer om Hanna än om henne själv och såg därför till att Hanna led. Hur skulle Hanna klara sig när hon hade vetskap om att Herren hade förbisett henne? Hur skulle hon vara gentemot sin man som måste ta hänsyn till en annan kvinna, mot den andra kvinnan som ständigt och jämt hånade, mot den kvinnans barn, och ja, till och med, mot Gud? Se för ditt inre öga hur de tvingades sköta ett hushåll tillsammans med daglig avund och missämja. Det värsta för Hanna var när familjen årligen vallfärdade till den heliga staden, Silo, för att tillbe och offra till Herren. Då var Elkanas favorisering mest uppenbar och Peninna som allra värst i sin hämndaktion. Elkana ville väl och försökte trösta Hanna. Som så många män försökte han lösa problemet och hoppades att hon kunna acceptera hans lösning. Han ville att hon skulle vara nöjd med hans kärlek och inte bekymra sig för att hon inte hade något barn. Om du som läser detta är make och du undrar, du med, varför din fru eller flickvän inte kan acceptera din lösning på hennes förtvivlan, tag då ett steg tillbaka. Tillåt henne att tömma allt ur sitt inre, att gråta och få ur sig allt som finns inuti. Var inte rädd för hennes känslor, utan hjälp henne att få det ur sig. Tänk inte på att lägga fram en lösning, var inte frestad även när hon i förtvivlan frågar, ”vad ska jag göra?” Oftast är det en kvinnas bästa tröst när någon lyssnar uppmärksam, när någon verkligen hör allt som finns i hennes hjärta och innerligt bryr sig om vad som är viktigt för henne. Många gånger kan hon hitta en lösning själv när hon känner att någon verkligen har lyssnat. Det viktiga för henne är att någon går in i smärtan med henne och i empati säger, ”åh hhhh, stackars dig!” Visst, det finns problem som så småningom kräver ett intelligentare svar, men det är en utmärkt början. Hannas djupa sorg ledde till att hon tappade aptiten. Det var i Hannas förkrossan som hennes karaktär lyste mest klart. Hon kännetecknades av mod och värdighet. I motsatsen till Rakel såg hon klart och varken klamrade sig fast på Elkana eller anklagade honom för sin belägenhet. Hon skällde inte heller ut honom för att han inte lyssnade bra och inte heller förstod hennes svåra nöd. Trots djupa känslor som gjorde att hon tappade bort sig själv i bön, förlorade hon inte synen på vem hon var. Hon var värdig att tillträda Herrens heliga tempel, att be enträget, att få ur sig all sin smärta från djupet av sin själ inför Honom. Hon krävde inte heller något av Gud. Hon var ”tjänarinnan” och Han var ”Herren Sebaot,” ett namn som syftade på Hans suveränitet. Även i sin bedrövelse bevarade Hanna sin värdighet och integritet när hon tillrättavisades av överprästen som trodde att hon var berusad. Hon kunde uttrycka sin väldiga nöd och förklara sitt beteende för honom. Herren svarade på Hannas bön och hon välsignades inte bara med Samuel utan senare med flera andra barn. Det hade varit värdefullt att få en inblick i Hannas vardag efter det att hon fått Samuel. Att hon skulle ge honom en mycket gedigen uppfostran är självklart. Hon hade bestämt sig redan när han fortfarande bara var ett böneämne att hon skulle överlåta honom till Herren och Hans tjänst. Forskning och sunt förnuft säger oss att de första åren i ett barns liv är de mest utslagsgivande. Utan tvekan förberedde Hanna både Samuel och sig själv för den dagen hon skulle överlämna honom personligen till tjänst i Herren. Något mycket unikt och vackert i Skriften är Hannas tacksägelsebön. Den helhetsbild vi får av henne är en mild kvinna, en som blev ödmjuk genom smärta men som ägde en självsäkerhet på grund av Herrens verk i henne. Det ankare Herren var för Hanna ser vi i ett par ordbilder hon använder i sin bön för att beskriva Honom. Hornen användes av djur i försvar och anfall och var en symbol för kraft och styrka. Han var en klippa, något hon tryggt kunde stå på. Hon fortsätter med att måla en bild som visar Herrens väldiga suveränitet i mänskliga angelägenheter. Hanna är inte en troskvinna på grund av att hon födde en son, utan på grund av att hon sökte Gud när hon var i sin djupaste dal, för att hon visste att bara Han kunde förse henne med den tröst hon sökte. Herren Sebaot som skapade universum och fick Hanna att triumfera, Han var värdig och fick all ära. - Ty Herrens ögon överfar hela jorden, för att han med sin kraft skall hjälpa dem som med sina hjärtan ger sig hän åt honom.

(2 Krönikeboken 16:9 Svenska Folkbibeln 98) Judy Breneman

Läs gärna: 1 Samuelsboken 1:1-2:21

Tidskrift/Internetsajt för Kristna kvinnor...